

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019
Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499
Mục-Sư PHẠM THẠNH BINH, Pastor

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thí Thiên 119:105

November 6th. 2011. Vol. 36. No.11

SỐ 601 * Chúa Nhật, ngày 6 tháng 11 năm 2011

TẠ-ƠN VỚI NIỀM TIN VÀ Ý-CHÍ

Sống ở đất nước này, hai tiếng "so-ri" và "thánh-kiu" chúng ta thường dùng hàng ngày mà chẳng cần chú-ý đến thực-chất của hai tiếng đó.

Tiếng Việt mình có hai tiếng: Tạ-ơn và Cảm-ơn. "Cảm-ơn" chúng ta thường dùng để nói lên "cảm-nhận" biết ơn nào đó mình nhận được. Còn "Tạ-Ơn" chỉ dành cho những ơn lớn cỡ cả "tạ". Chúng ta thường dùng "tạ ơn" hay "cảm tạ" - "Tạ Ơn Trời Phật" hay "Cảm-Tạ Trời Phật".

Trong sinh-hoạt hàng ngày, chúng ta dùng tiếng "cảm-ơn" nhiều cách qua giọng nói và cách nói. Phần nhiều nói hai tiếng "cảm-ơn" như một tiếng xã-giao. Giận-hờn thì tiếng "cảm-ơn" nặng-nề; mỉa-mai thì tiếng "cảm-ơn" nhẹ hều; không vừa ý thì tiếng "cảm-ơn" lạt thếch; chê-bại thì tiếng "cảm-ơn" kéo dài với cái bĩu môi. Nghe được tiếng "cảm-ơn" chân-tình hơi hiếm đấy, nhưng nghe được thì đón nhận với cả niềm vui.

Người biết ơn bởi cảm-nhận không bền. Hai người bạn ngồi trong quán cà-phê. Anh A nói với anh B:

- Anh có biết, tôi có thể làm cho một người vừa mới cảm-ơn tôi, liền chửi tôi ngay sau đó? Và để chứng minh lời mình nói, hai người lia quán cà-phê, Anh A dúi vào tay người hành-khất ngồi ngay trước cửa tiệm cà-phê với lời nói:

- Cảm lấy, chút nữa vào uống cà-phê. Người ăn xin gạt đầu: Cảm ơn.

Hai người vừa cất bước thì người ăn xin chửi theo và ném hai gói đường nhỏ mà anh A vừa lấy trong tiệm dúi vào tay người ăn xin.

Chúng ta có kinh-nghiệm này, làm ơn cho ai chín lần, nhận được lời cảm-ơn, nhưng đến lần thứ mười không gia ơn như người mong đợi là chín lần ơn trước tan đi như mây khói, không còn vương lại một chút nào trong tâm-tư.

Người biết ơn bằng lý-trí thường sâu-đậm và bền-bì. Nhớ lại năm 1954, đất nước chia đôi, một số người Bắc di-cư vào Nam. Một người di-cư vào Nam, được người bạn cho mượn năm ngàn đồng để làm ăn buôn-bán. Sau vài năm làm ăn khá giả, người được bạn cho mượn tiền thường qua cấp đến người bạn ân-tình. Trị giá số quà cáp đã vượt hơn số tiền năm ngàn đồng, người bạn ngạc-nhiên hỏi:

- Anh cho tôi quà nhiều quá, mà số tiền năm ngàn đồng sao anh không trả cho tôi.

- Anh ơi, ân tình năm ngàn đó lớn lắm làm sao tôi trả nổi. Vì không trả nổi, nên nhớ ơn anh hoài. Xin anh cho phép tôi "nhớ ơn anh hoài".

Sau năm 1975, một số người Việt ra hải-ngoại với thân-phận "tị-nạn cộng-sản", được người địa-phương "bảo-trợ". Mấy ai còn nhớ đến người bảo-trợ hay hội-đoàn bảo-trợ. Nói chi đến "nhớ ơn".

Sau năm 1980, người Việt mình "bảo-trợ" bà-con, thân-nhân, bạn-bè. Mấy ai còn nhớ đến người bảo-trợ

hay hội-đoàn bảo-trợ. Nói chi đến "nhớ ơn". Chưa nói đến một số người sau một thời-gian đã vượt hẳn người bảo-trợ cả về tài-chánh lẫn sự nghiệp thì chẳng "nhớ ơn" còn tỏ ra "vô ơn".

Biết bao "số" mượn danh "Cảm-Ơn Trời Cảm-Ơn Người" để thù thêm tiền.

Đối với Cơ-đốc nhân, vấn-đề "tạ-ơn" nằm trong ý-chỉ của Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh dạy: "Phàm việc gì cũng phải tạ-ơn Chúa; vì ý-muốn Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ đối với anh em là như vậy" (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:18). "Phàm việc gì cũng phải tạ-ơn Chúa" thì không thể nương trên cảm-xúc mà phải dụng đến niềm tin và lý-trí.

Phần đông chúng ta chỉ "tạ-ơn Chúa" khi bình-an, thuận-cảnh, may-mắn. Làm sao chúng ta có thể "tạ-ơn Chúa" trong nghịch-cảnh, bất-an, khốn-khổ. Nhưng với lý-trí và niềm tin chúng ta vẫn nức lòng "tạ-ơn Chúa" trong mọi hoàn-cảnh, trong mọi trạng-huống.

Trong nghịch-cảnh, bất-an, khốn-khổ chúng ta thường cầu xin Chúa giải-cứ chúng ta ra khỏi nghịch-cảnh, bất an, khốn-khổ. Chúa có 2 cách giải-cứ:

1. Chúa cứu chúng ta thoát khỏi nghịch-cảnh, bất an, khốn-khổ. Cách này Chúa thường đối với "con đờ trong Đấng Christ" (I Cô-rinh-tô 3:1). Đời thuộc-linh của "con đờ" được kể là "con-cái bé-mọn" chỉ biết "Đức Chúa Cha" (I Giăng 2:12, 14). Được cứu cách này, chúng ta rất phấn-khởi "tạ-ơn Chúa".

2. Chúa không cứu chúng ta khỏi nghịch-cảnh, bất an, khốn-khổ. Nhưng Ngài ban cho chúng ta lòng bình-an, vui-vẻ chịu-đựng, mà còn thấy "lợi ích" trong nghịch-cảnh, bất an, khốn-khổ nên "khoe mình trong hoạn-nạn nữa, vì biết rằng hoạn-nạn sanh sự nhin-nhục, sự nhin-nhục sanh sự rèn-tập, sự rèn-tập sanh sự trông-cậy. Và sự trông-cậy không làm cho hổ-then, vì sự yêu-thường của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:3-5). Cách này Chúa thường đối với những Cơ-đốc nhân "hiểu-biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành-nhân, được tâm-thức vớ-giác trọn- vẹn của Đấng Christ" (Ê-phê-sô 4:13).

Cơ-đốc nhân trưởng-thành có thể "tạ-ơn Chúa" như Pha-olô trong nghịch-cảnh, bất-an, khốn-khổ: "Chúng tôi bị ép đủ cách ("tạ-ơn Chúa"), nhưng không đến cùng; bị túng thế ("tạ-ơn Chúa"), nhưng không ngả lòng; bị bắt-bớ ("tạ-ơn Chúa"), nhưng không đến bỏ; bị đánh đập ("tạ-ơn Chúa"), nhưng không chết mất. Chúng tôi thường mang sự chết của Đức Chúa Jê-sus trong thân-thể mình (tạ-ơn Chúa"), hầu cho sự sống của Đức Chúa Jê-sus cũng tỏ ra trong thân-thể chúng tôi" (II Cô-rinh-tô 4:8-10).

Với đức-tin và lý-trí, chúng ta biết nghịch cảnh, bất an, khốn-khổ chỉ là những "thử-thách" Chúa ban cho chúng ta. Chúng ta được Kinh-Thánh dạy: "Khi anh em bị trong lò lửa thử-thách, chớ lấy làm lạ như mình gặp một việc khác thường. Nhưng anh em có phần trong sự thương-khó của Đấng Christ bao nhiêu, thì hãy vui-mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh-hiến của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui-mừng nhảy-nhót. Vì bằng anh em bị Đấng Christ mà chịu sỉ-nhục, thì anh em có phước;

vì sự vinh-hiến và Thánh-Linh của Đức Chúa Trời đậu trên anh em" (I Phi-e-rơ 4:12-14).

Quý vị Mục-sư, được "Đức Thánh-Linh đã lập anh em làm người coi-sóc, để chăn Hội-Thánh của Đức Chúa Trời" (Công-vụ các sứ-đồ 20:25), mà "chịu cực-khổ làm việc của người giảng Tin-Lành" (II Ti-mô-thê 4:5), thì thế nào cũng "vì anh em mà cảm-tạ không thôi" (Ê-phê-sô 1:16), vì "công-khố của anh em trong Chúa chẳng phải là vô-ích đâu" (I Cô-rinh-tô 15:58).

Quý vị Cơ-đốc nhân sống thế nào, để vị Mục-sư của quý vị "mỗi khi nhớ đến anh em, thì cảm-tạ Đức Chúa Trời tôi" (Phi-líp 1:3).

Chúng ta, những Cơ-đốc nhân: "Hãy thường-thường nhớ danh Đức Chúa Jê-sus-Christ chúng ta, vì mọi sự tạ-ơn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta" (Ê-phê-sô 5:20). "Vì mọi sự tạ-ơn Đức Chúa Trời" vì "biết rằng mọi sự (tốt cũng như xấu) hiệp lại làm ích cho người yêu-mến Đức Chúa Trời" (Rô-ma 8:28).

Cơ-đốc nhân chân-chính và trưởng-thành thì: "Phàm việc gì cũng phải tạ-ơn Chúa; vì ý-muốn Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ đối với anh em là như vậy" (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:18).

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- ÔB. BS Trương-Toàn – San Diego, CA	100\$00
- Bà Nguyễn-Phương – San Diego, CA (2 lần)	200\$00
- Ân Danh – Charlotte, NC	130\$00
- AC Phùng-q-Kin & Bích-Liên – Salt Lake City, UT	20\$00
- Bà Hứa-thị-Ngọc – Anaheim, CA	25\$00
- AC Trần-Hạnh & Hà – El Cajon, CA (2 lần)	300\$00
- ÔB. Phan-Châu – W. Henrietta, NY	15\$00
- Chiên của Chúa – San Diego, CA	130\$00
- Bà Đoàn-ngọc-Xuân – San Diego, CA	85\$00
- Cô Phan-thanh-Linh – Lakeside, CA	200\$00
- ÔB. MS Châu-văn-Út – San Diego, CA	20\$00
- AC. Từ James – Lake Forest, CA	100\$00
- Cụ Tấn-kim-Thạch – Los Angeles, CA	100\$00
- Bà Nguyệt Cole – Phoenix, AZ	20\$00
- ÔB. Nguyễn-Hy – Upland, CA	20\$00
- ÔB. Phạm-văn-Sơn – San Diego, CA	100\$00
- Chiên Con Chúa – Albuquerque, NM	250\$00
- Cô Phan-thanh-Uyển – San Jose, CA	500\$00

CHÂN THÀNH CẢM-ƠN QUÍ VỊ

SÁCH MỚI

NĂNG-LỰC LỜI NÓI

Theo các nhà tâm-lý học, 90% những sự bất hòa trong gia-đình, ngoài xã-hội đều do lời nói mà ra. Song lời nói gây-dựng và phước-hạnh người ta khó quên và ảnh-hưởng rất sâu-dặm trong đời sống. Sách luận đến:

Lời ân-hậu, Lời dạy-dỗ, Lời bẻ-trách, Lời sửa-trị, Lời huấn-luyện.

Lời Lành-phước-hạnh gồm có:

Lời an-ủi – Am-tương, An-tâm
Lời nâng-dỡ – Thông-cảm, Khích-lệ

Sách dày 300 trang gồm 3 chương:

Chương I Nguồn gốc Lời Nói (Derivation of the Word)

Chương II Cách Nói (Direction of speech)

Chương III Cơ-đốc nhân Nói (Christian talk)

Ủng-hộ Ân-phí 15\$00 / cuốn

TẠ-ƠN CHÚA

VIỆC NGÀI LÀM KỲ-DIỆU

"Đức Giê-hô-va đã làm cho chúng tôi những việc lớn; hơn đó chúng tôi vui-mừng" (Thi-Thiên 126:2).

"Ngài làm công-việc lớn-lao không sao dò-xét được, làm những sự diệu-kỳ không thể đếm cho đặng" (Gióp 5:9).

Tôi nhiều lúc tự hỏi: Lạ thiệt

Qua bao nhiêu nguy-hiểm, vẫn còn đây

Tưởng rằng mình mất hút thế-gian này

Nằm đâu đó ở một nơi quanh-quẻ.

Cũng đã biết bao lần đầy nỗi sợ

Sợ từng điều tưởng như núi, như rừng

Như tử thần cầm lưỡi hái lạnh-lùng

Như biển động xô con thuyền vùi dập.

Không kể hết những lần nhìn trước mắt

Đã không còn lối thoát, đã cùng đường

Sức suy-tàn, không chịu nổi, tôi buồn

Rất thắm-thía thế nào là ... tuyệt-vọng!

Nay tôi vẫn còn đây, còn sống động

Còn an-nhiên trong tay Chúa quan-phòng

Tôi vui-mừng ca-ngợi Chúa hết lòng

Vì Chúa đã làm cho tôi việc lớn.

Những việc lớn Chúa làm là ... mẫu-nhiệm

Không một ai hiểu nổi việc Chúa làm

Chỉ cúi đầu kính-cẩn thưa Chúa rằng:

Tạ-ơn Chúa, việc Chúa làm kỳ-diệu!

Tường-Lưu

NHÂN ĐỊNH

* Tôi đã đọc cuốn **Năng-Lực Lời Nói**. Tạ-ơn Chúa đã ban cho Mục-sư sức-khỏe và ơn truyền-giảng để sáng-tác những tác-phẩm đầy ơn cứu linh. Thưa Mục-sư, Mục-sư nhận xét thật chí-lý khi viết về lời cầu-nguyện của một số Mục-sư trước khi giảng-dạy.

Qua hơn 50 năm dạy, học, suy-gẫm, giảng-dạy lời Chúa, Mục-sư tập quan-tâm đến mỗi câu Kinh-Thánh, đều đã thuộc lòng. Đây là một lời khuyên rất hữu ích cho tôi, tôi sẽ ghi nhớ.

Mục-sư **Phạm-xuân-Nghĩa**. Apopka, FL

* Mong rằng quyển sách **Năng-Lực Lời Nói** chẳng những giúp cho gia-đình tôi "cẩn ngôn" và thức-tỉnh trang-bị Lời Hằng Sống của Chúa để từng bước một chiến-thắng "lời nói dối như thật" của Sa-tan thì-thâm vào tai mình.

Ông **Lê-công-Danh**. Seattle, WA

* Tôi đã đọc cuốn **Năng-Lực Lời Nói**, quả là cuốn sách rất giá-trị trong những sách bồi-linh cho tôi con Chúa.

Mục-sư **Trần-thanh-Liêm**, Houston, TX

* Tôi tuy đã 83 tuổi, nhưng vẫn ham đọc sách. Tôi say-mê đọc đi đọc lại bộ sách **Jê-sus – Cứu Chúa Tôi** và **Mục-sư**. Trong khi đọc tôi thường chắc lưỡi ca-ngợi và tạ-ơn Cứu Chúa Jê-sus.

Cụ **Tân-kim-Thạch**. Los Angeles, CA

* Tôi rất hâm-mộ các sách Mục-sư viết và xuất-bản. Xin Mục-sư gửi đến tôi cuốn **Năng-Lực Lời Nói** và bản danh-sách liệt-kê tất cả các sách của Mục-sư.

Ông **Phạm-anh-Lợi**. North York, Canada

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT. Rô-ma 3:23, 6:23, Ê-xê-chi-ên 18:4)	"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công đức." (KT. Rô-ma 3:20, Ê-phê-sô 2:8-9)
"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT. Rô-ma 5:8; I Phi-rơ 3:18)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)